

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

yıl:3

sayı:28

BAŞYAZI

İMZALAR GENEL MERKEZE VERİLDİ

Fabrikamızda yaptıkları her uygulamada işverenin yanında olduklarını ispatlayan T.Deri-İş Sendikası Anadolu Merkez Şubesi için Olağanüstü Kongre talebiyle toplanan imzalar, Deri-İş Genel Merkezi'ne 15. 6. 1978 tarihinde verildi. Önce şunu açıklayalım. Bugüne kadar neden imzaların verilmediği konusu bazı arkadaşlarımızın kafasında soru olarak durabilir. İmzaların bugüne kadar verilmemesinin birinci nedeni şudur. Fabrikamızda yakın zamana kadar birinci Müdürlük görevini yapan Yekta Korman'ın işçi atma konusunda becerikli oluşu. Hele hele atacağı işçiler sınıf sendikacılığını benimsiyor ise daha da zevkle bu görevini yerine getireceğinden kuşumuz yoktu. Arkadaşlar şunu sorabilirler. "Peki imzalarımız ve isimlerimiz işverenin eline nasıl geçer. "Gayet açık. Sendika yönetimine sunulan imzaların aynı anda işverene iletileceği açıktı. "Bu kadarı da olmaz" diyenlere cevabımız, imza toplanırken sendikamızın telaşı ve işverenin imza toplayan arkadaşlara saldırması nereden kaynaklanıyordu işvereni devreye kim soktu. Bütün işçilerin imza kampanyasına yığınsal şekilde katıldığını gören sarı şebeke, kurtuluşu işverenin imza toplanmasını engellemesinde buldu. Elbette işverenin engellemesi ve işten atarım teraneleri imza toplayan arkadaşları mücadeleden alıkoymadı. "O şartlarda imza toplanmasa daha iyi olurdu" diyenler de çıkabilir. Belki, fakat şu unutulmamalıdır. Biz işçiler zor günlerde mücadeleye hazırlıklı olmalıyız.

Sarı sendika tarafından bize sürekli şu soruldu: "Hani imza toplamıştınız. Ne oldu. Beştebiri tutturamadınız mı?"

Sarı sendika bir yandan da imza attığını öğrendiği işçi arkadaşlara baskı yaparak imza atmadıklarına dair dilekçe imzalatmaya çalıştı. Birkaç kişi bu oyuna düştü. Ama bir elin parmakları kadar bile değil dilekçe imzalayanların sayıları.

Artık ok yavdan çıktı. İmzalar verildi. Asıl korku dağları şimdi saracak. Sarı şebeke bakacak ki imza kampanyasında en güvendikleri insanlar, akrabalar, yeğenler, kardeşler imza vermişler. Sınıf bilinçleri onları sarı sendikaya karşı çıkmaya zorlamış. Hesap sormayı kendilerine bir görev bilmişler.

Günümüzde sarı sendika anlayışı gün gün çöküyor. Sınıf bilincine sahip işçiler, uzlaşmacılara, sarılara, dur diyerek sınıf sendikacılığı bayrağını fabrikalarda göndere çekiyor.

İşyerimizde sarı sendikamızın defterini dürmek, Deri Kundura işçisinin en yakıcı görevidir artık. 8'inci Dönem Sözleşme ile biz işçileri bir kez daha işverenin kucağına atan sınıf hainleri Deri Kundura işçisinden gereken cevabı alacaktır. Aylarca önce palavradan HODRİ MEYDAN! deyip, köşelerine sinenlere, zor şartlarda topladıkları imzalarla Deri Kundura işçisi :

HODRİ MEYDAN Diyor.

İşçi sınıfının birliği, sarı sendikacılığın beyninde bir balyoz gibi patlayacaktır.

Şimdi gözlerimiz Deri-İş Genel Merkezi'nin işçi arkadaşlarımızın tümünün isteği olan erken seçim kararını almalarına çevrilmiştir.

HAYDİ SEÇİME !...

KAHROLSUN UZLAŞMACI SARI SENDİKA ANLAYIŞI ..
YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI MÜCADELEMİZ...

Yenileşme

B. 680

912 işçi beraat etti

1975 yılı Ekim ve Kasım aylarında işyerimizden 912 işçi arkadaş, DİRENİŞ yaptıkları gerekçesiyle mahkemeye verilmişlerdi. İki seneden fazla süren mahkeme sonucunda, işçi arkadaşlarımız suçsuz görülerek BERAAT etmişlerdir.

Yorumunu işçi arkadaşlarımız bırakarak, mahkeme kararını aynen yayınlıyoruz.

Suç : 275 Sayılı Kanuna muhalefet.

Suç Tarihi : 1.10.1975 ten itibaren 26.11.1975 e kadar.

Karar Tarihi : 26.9.1977

275 sayılı kanuna muhalefet suçundan sanıklar hakkında açılan kamu davası yapılan açık duruşması sonunda:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: Her ne kadar Sümerbank Deri ve Kundura Fabrikasında işçi olarak çalışan sanıkların toplu halde aralarında anlaşarak işi yavaşlatıp, işyerimini düşürdükleri ve birkaç sanıkların da diğer sanıkları işyerimini düşürecek biçimde çalışmaları hususunda karar verdikleri ve teşvik ettikleri iddia edilmiş ise de sanıklar müdafalarında işin yavaşlaması, verimin düşmesinin personel noksanlığından meydana geldiğini ve kendilerine fabrika yöneticileri tarafından kadroda noksan olan diğer işçilerin iş-

lerini de kendilerinin yapmaları karşılığında herhangi bir pirim verilmediğini, bu yüzden kendileri de görevlerinin haricinde gelmeyen diğer işçilere ait işi yapmadıklarını, bu durum karşısında fabrikanın çalışma sistemi itibarıyla bir bölümdeki aksaklığın diğer bölümlere de sirayet etmesi sonucu verimin düştüğünü, aralarında işi yavaşlatıp ve verimi düşürmek bakımından hiçbir anlaşma ve toplu halde kararlaştırılan niyet olmadığını, bu durumların verdiği moral bozukluğu sebebiyle birçok işçinin izinli veya raporlu olarak ayrıldığını, bu sebeplerle verimin ve istihsalın düştüğünü, beyan etmişler, sanıkların bu müdafaları mahkemeye samimi görüldüğü gibi olay günlerinde sendika ile işveren temsilcileri arasında cereyan eden toplu sözleşmesi müzakerelerinde kendi lehlerine bazı hükümlerin konulmasını temin maksadıyla anlaşarak ve toplu halde işi yavaşlatıp verimi düşürdüklerine dair mahkumiyetlerine yeter derecede kesin ve inandırıcı başka deliller elde edilememiş bulunduğundan sanıkların isnat edilen suçtan BERAAT'lerine,

Talebe uygun ve temyizi kabül olmak üzere verilen karar tarafların gıyabında okunup anlatıldı.

26.9.1977

Hakim. İ.3995

Şanlı 15-16 Haziran

15-16 HAZİRAN 1970 günleri işçi sınıfımızın mücadelesinde unutulamayacak günlerdir. 15-16 HAZİRAN'da Türkiye İşçi Sınıfı büyük bir savaş vermiş ve kazanmıştır. Kan ve can pahasına kazandığı sendikal hak ve özgürlüklerden geri adım atmayacağı ni göstermiştir.

İŞÇİLER NEDEN DİRENİŞ YAPTI ?

1970 yılında ülkemizde büyük bir ekonomik bunalım vardı. Uluslar arası tekeller ve onların Türkiye'deki işbirlikçileri büyük parababaları bunalımdan çıkışın yollarını arıyorlardı. Tek çıkar yol onlar için, zaten alabildiğine sömürdükleri işçi sınıfının emekçi halkın daha çok sömürülmesiydi. Yani hayat pahalılığını arttırmak, ücretleri kırmak istiyorlardı. Bunu yaparken önlerine çıkan engellerden biri de işçi sınıfının sınıf ve kitle örgütü olma yolunda hızla ilerleyen DİSK idi. Öyleyse ne apmalıydılar ? En kısa yoldan DİSK kapatılmalıydı. Hemen bir yasa tasarısı hazırladılar, 274 Sayılı Sendikalar Yasası ile 275 Sayılı Grev-Toplusözleşme ve Lokavt Yasası değiştirilmek istendi. Bu değişiklik önerisi burjuvaziden gelmişti, ama parababalarının sözünden çıkmayan Türk-İş Yöneticileri de bu işi benimsemişlerdi. Çünkü sarı konfederasyon Türk-İş'in tabanı hızla DİSK'e kayıyordu. Bunu önlemek istediler. DİSK siz bir sömürü bahçesi hem burjuvazinin hem de sarı sendikaların ortak isteğiydi. Sömürü ve gericilik güçlerinin ve onun iktidardaki temsilcilerinin planladıkları bu oyunu işçi sınıfımız bozdu. 15-16 HAZİRAN günlerinde yüz bine yakın işçi bu tarihi direnişi gerçekleştirdiler. İstanbul'dan, İzmir'den, Gebze'den iş-

çiler sel gibi akıyorlardı,

AEG-ETİ-ECİ-ARÇELİK-AUER-AYGAZ-AKSAN-ALÜMİN-YUM-BÜROSAN-CHRYSLER-DERBY LASTİK-EAS AKÜ-ELEKTRO METAL-ESAS-ETERNİT-GİSLAVED-HAYMAK-G-RUNDİG-HOOVER-MAGRUS-MAKİNA TARIM-OTOSAN-SUNGURLAR-MUTLU AKÜ-PHİLİPS-PROFİLO-RABAK-SINGER-SIMKO-TÜRK DEMİR DÖKÜM-TÜRK KABLO-UZEL-WYNLEX işçileri yollara dökülmüş yürüyordu.

DİSK'in yanında Türk-İş'e bağlı ilerici sendikalar da bu eyleme katıldılar. Türkiye İşçi sınıfı savaşkan ve onurlu geleniğin mirasçısı olduğunu yığinsal ve disiplinli eylemiyle dostu düşmana gösteriyordu.

Atılan sloganlardan bazıları şöyleydi.

- İŞÇİLER GELİYOR !
- ANAYASA'YA AYKIRI KANUN ÇIKARANLAR İŞÇİ DÜŞMANIDIRLAR !
- KANUNLAR MECLİS' TEN GERİ ALININCAYA KADAR DİRENECEĞİZ !

BURJUVAZİ DİRENİŞİ BASTIRMAK İSTİYOR !

Egemen güçler bu yığın eylemini sınırlamak, sindirmek, bozmak için çeşitli oyunlar tezgahladılar. Polisi ve askerleri işçilerin geçeceği yollara dizdiler. Barikatlar kurdurdular. İşçi seli barikatları aştı. Bu arada eli kanlı zalimler patronlarının emriyle işçilere ateş açtılar. Süngü taktılar. İşçiler göğüslerini açarak yürüdü bunların üzerine. Çünkü işçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktu. 3 yigit işçi toprağa düştü. YAŞAR YILDIRIM, MUSTAFA BAYLAN, MEHMET GİDAK.

Bunun üzerine burjuvazi 16

HAZİRAN akşamı İstanbul ve Kocaeli'de sıkıyönetim ilan etti.

Bu sırada kendin en büyük işçi kuruluşu olarak gören Türk-İş ne yapıyordu acaba ?

17. 6. 1970 tarihli CUMHURİYET Gazetesi'nde Türk-İş başkanı Seyfi Demirsoy şöyle diyordu : " Kanun Türk sendikacılığına yepyeni bir sistem getiriyor. Bir nizam getiriyor. İsteklerimizin çoğunun kabul edilmiş olmasından memnunkluk duyuyoruz."

26. 8. 1970 tarihli MİLLİYET Gazetesi'nde ise Türk-İş Genel Sekreteri : " Sendikalar kanunu değişikliği üzerine koparılmak istenen fırtına, değişikliğin Anayasa'ya aykırılığı iddiaları gerçekleri yansıtmamaktadır " diyordu.

Türk-İş'in yöneticilerinin, burjuvazinin sağ kolu gibi konuşmalarına kimse şaşmadı tabii. Bu konuşmalar onların işçi sınıfının çıkarlarına ihanet ettiklerinin birer belgesidir. Türk-İş yöneticilerinin DİSK üyelerini olduğu kadar kendi üyelerini de ilgilendiren bu yasalara " Evet " demeleri, desteklemeleri, eşi görülmemiş bir ihanettir. .

ZAFER İŞÇİ SİNFİNİN !

Şanlı 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ, kanla, ölümlerle, sıkıyönetimle engellendi. Ama yasalar da meclisten çıkmadı. 274 sayılı yasayı Anayasa Mahkemesi iptal etti. 275 Sayılı Yasa değişikliği önerisi ise öneri sahibi AP tarafından geri çekilmek zorunda kaldı. Burjuvazi işçi sınıfının şanlı direnişi karşısında yonik düştü. Zafere işçi sınıfındı.

15 - 16 HAZİRAN ...

BURJUVAZİYE
TÜM SÖMÜRÜYE
NASIRLI ELLERİN
YUMRUĞUDUR !

ATATÜRK DÜŞMANLIĞI

Gericiler, tutucular, emekçi halkın düşmanları için çilmez bir ilke vardır. İlerici kişiyi ve kuruluşu hepsine saldırırlar. Çarlar, Bunun bir örneği geçenlerde işyerimizde Üst-Singer'de asılı Atatürk Resminin üşüş sapıklar tarafından boyatıldı.

Ülkemizin birçok yerinde rici sapık kişiyi ve kuruluşu tür saldırılarla neyi amaçlar ? Kitlelerin değer ver- varlıkları gözden düşür-

Emperyalistlere karşı gimiz Ulusal Kurtuluş S bir halk çocuğu olarak Mustafa Kemal onların malarıyla değerini yitir saldırı gericilerin acil bir ifadesidir.

Gündüzleri şurda-burda TÜRK'e sahip çıkar gör rici-faşist güçler, gece lığında da ATATÜRK'ün lerine saldırıyorlar. Ya demogojiyi herkes gör- tük.

Bu sapıklar bulunmalı tıklarının hesabı sorul-

16 Haziran

Onaltı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
Onaltı Haziran, genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırli ellerin
Yumruğu bugün
Onaltı Haziran
İşçi eylem birliği
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırli ellerin
Yumruğu bugün
Onaltı Haziran
Emperyalizme karşı
Onaltı Haziran, genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırli ellerin
Yumruğu bugün

TOPLU İŞTEN ATMALARA HAYIR!

Son günlerde gazete haberleri arasında sıkça gördüğümüz bir haber var. TOPLU İŞTEN ÇIKARMA (TENSİKAT). Hergün ya da bu fabrikadan 10-20-50 işçinin çıkarıldığını duyuyoruz. Bazı işyerleri ise kapan - tır. İşlerini ilan edip tüm işçileri dışarı atıyorlar.

Nedir bu olayın dibinde yatan. İşverenler topluca işçi çıkarıyorlar. Hem de yasalara uygun olarak diye diye.

Baktığımızda şunu görüyoruz. Emperyalizme ekon - omik ve siyasal yönden bağımlı. Emperyalist sömürü içinde bırakılmış çarpık kapi - talizmin hakim olduğu bir ülke - dir.

Kapitalizmin ana kaynağı sö - mürü ve kârdır. Kapitalist sis - tem son zamanlarda sık sık bu - hana düşüyor. Buhrandan kurtul - mak için de sömürüyü yoğunlaş - tırma, kârı daha çok arttırma - yöntemlerini uyguluyor.

Bu uygulamalardan biri debu - lümü bahane ederek toplu işten atmalardır. Peki bunalımın sebebi işçiler midir ki bu yola - başvuruluyor. Kapitalizmin ha - ma olduğu ülkelerde zaten işsiz - liğe diye yakıcı bir sorun vardır.

Amerika'da 8 milyon, Türkiye - de 5 milyon işsiz var) işsizlik - şımızda bela iken bir de işten at - malarla işsizlere yeni işsiz - ler ekleniyor. Oysa SOSYALİST - kelerde işsizlik diye bir sorun - k. İşten atma ise hiç yok.

İnsanları işsizliğe, açlığa it - ek nasıl bu kadar kolay olabi -yor. Baktığımızda karşımıza - salar çıkıyor. İş Yasası'nın - 17-24. Maddeleri böyle uy - damalar için konulmuş. Peki - salar nasıl olur da hayatı ü - retken emekçi insanların zarar - ına işler. Bunun da cevabı gayet - asit. Yasaları yapanlar emek - çilerden değil, parababa - larından yana. Parlamentoda iş - çilerinin, köylülerin ve emek -

çi halkımızın çıkarlarını savuna - cak güçlerin olmadığı sürece ya - salar bizden yana olmayacak. Bu - böyle biline.

Toplu işten atma meselesinin bir yakıcı yanı da şudur. Parababaları işçi çıkaracakları zaman bu işi rastgele yapmazlar. Ner - de bilinçli işçi var, nerede sınıf mücadelesini kavramış işçi var - nerde sınıf sendikacılığı bayra - ğının yükselten, dışı dış müca - le eden işçi var. İlk önce onları - atarlar ki mücadele dursun, iş - çiler daha ileri haklar kazana - masınlar. Sınıf mücadelesi geri - lesin.

Ama parababalarının bu iste - kursaklarında kalmaya mahkum. Çünkü hayat ileriye doğru geli - şiyor. Geriye doğru değil. Atılan işçilerin yerine daha bilinçlileri - hem de sayıca artarak yetişiyor.

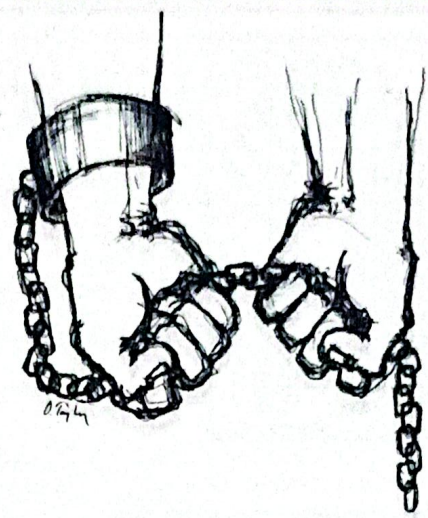
Bizleri işsizliğe, açlığa itip - kendileri Avrupa'larda, Ameri - ka'larda bizim sırtımızdan ka - zandıkları artı-değerleri yeme - ğe çalışanlar şunu kafalarına - koysunlar.

Sömürsüz bir dünya için sa - vaşıyoruz. Bu yolda önümüze çı - kan her zorluğu yeneceğiz.

İşçi sınıfımıza-emekçi halkı - mıza düşen görevlerden biri de şudur. İş Yasası'nın anti-demok - ratik olan, işverenlere rahatça işçi atma olanağı sağlayan, ö - zellikle 13-17 ve 24. Maddelerin kaldırılması için mücadele et - mek. Hiçbir işveren tensikat yapmamalıdır. Bu haklar onla - rın elinden alınmalıdır.

Mücadelemizin başarıya ulaş - masının temel şartı, sınıf sen - dikacılığı anlayışını her işyerin - de hakim kılmaktır. İşbaşına ge - tirmektir.

—KAHROLSUN EMPERYALİZM
VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ!
—13-17-24. MADDELER İŞ YA -
SASINDAN ÇIKARILMALIDIR!
—YASASIN SINIF VE KİTLE
SENDİKACILIĞI MÜCADELEMİZ

DERİ-İŞ SEMİNERLERİ KİME HİZMET EDİYOR

İşçi Sınıfının okulu fabrikalar - dır. İşçiler çoğunlukla işçi sı - nıfının bilimiyle buralarda ta - nınır, bilinçlenir ve sınıf müca - delesinde yerini alır. Ama ne yazık ki fabrikamızda yönetim - de bulunan sarı sendika anlay - şına sahip olanlar sınıf bilinci yerine, patron beyni taşımakta - olup, kendi sınıflarına küfür et - mektedirler. Daha düne kadar işçi sınıfı falan yoktur. Biz bir bütün olarak milletiz. Sınıf la - fı da nereden çıkıyor." diyen - ler ağız değiştiriyor. Artık ka - çınılmaz olarak "Evet, işçi sı - nıfı vardır. Biz de burada işçi - lerin temsilcisiyiz." demeye - başladılar. Ama yine de işveren temsilcisi gibi davranmaya de - vam ediyorlar.

Diyoruz ki, işçi sınıfının oku - lu fabrikalardır. Buralarda iş - çiler, sendika kurup örgütlenir - ler. Sendikaların bir görevi de üyelerini bilinçlendirmektir. Toplusözleşmelerle sendikalar ücretli seminer izni talep eder - ler. Bu bizde yeterli değildir. Ücretli seminer izinlerinin art - tırılması gerekir.

Fabrikamızda sözleşme ile a - lınan ücretli seminer günü 600 gündür. Bu 600 gün işçinin bi - linçlenmesi için kullanılırsa o - lumlu bir süredir. Ama bizde öyle olmuyor. Seminer için alı - nan ücretli izinler sendikamızın asalakları tarafından çarçur e - diliyor. Bizim sarı sendikacılar için seminerler formaliteden başka birşey değildir. Seminere yazılan arkadaşların bir kısmı - na söylenen şu. "İŞTE SANA 3 GÜN İZİN. GİT BİRAZ DİNLEN. DAHA NE YAPALIM."

Amacından saptırılan bu sem - nerler, yine de devam etmeli. Zî - ra bu seminerlere katılan işçi arkadaşların büyük bölümü siziz

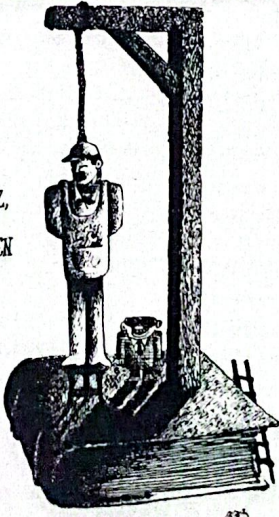
gibi düşünmüyor. Bu tavırlarınız - la sizlerin gerçek yüzünü daha - iyi anlıyorlar. Sizler her an en - senizde biz ilerici işçilerin nefe - sini duyup tedirgin olacaksınız. Önünüzde iki yol var. Birincisi derlenip toparlanmak. Aklınızı başınıza devşirmek. İkincisi de çekip gitmek.

Birincisini yapmanız bu saat - ten sonra mümkün görünmüyor Zira, bunca ihanetten sonra to - parlanmanız, düzene girmeniz - imkansız gibi. Çekilip gitmek ise o yığıldığı de gösteremezsiniz. Fakat biz kararlı, ilerici işçiler sizleri buruşturup bir kenara a - tacağız. Sizin yeriniz artık tari - hin çöplüğüdür.

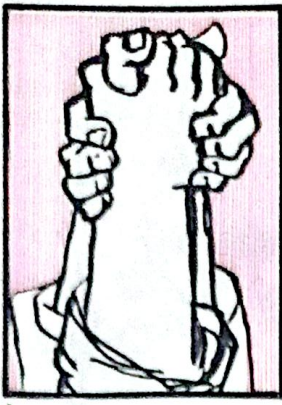
İşçi sınıfının bilinçlenmesini engellemenin zamanı geçti artık. Seminerlerin bizlere yararlı ola - bilmesi, sınıf sendikacılığı anla - yışını işbaşına getirmekle müm - kündür. O gün de YAKINDIR !..

BAK BİZ NE
DEMOKRAT İNSANLARIZ,
AYAGINDA ALTINDAKİ
İŞKEMENİ İSTER SEN
NEVİR, İSTER
CELLAT DEVİRSİN
HA, NE DERSİN?

İŞ KANUNU
Maddesi 36

ÜCRETLER DONDURULAMAZ !

ın sınırlandırılmasını amaçlamaktadır. Bu da bir anlamda ücretlerin sınırlandırılması demektir.

VERGİ NİÇİN ALINIR ?

Bu yazımızda işçi ücretleri ile vergiler konusunu beraber işleyeceğiz. Bu iki konu birbirinden ayrı düşünülemez. Yeni vergi yasa tasarısına emekçi kitleler, demokratik kuruluşlar yasanın birkaç maddesi hariç pek karşı çıkmadılar. Oysa sermaye kesimi, yani büyük patronlar ve toprak ağaları, onların sözcüleri, sağ basın bastılar yaygarayı. Bu vergiler işçi, köylü, memur tüm dar gelirlerin beline indirilmiş bir darbedir. Ülke ekonomisi batacak demeye başladılar. Şunların haline bak. Sanki şimdiye dek bizi açlık, sefalet, yoksulluk içinde sürdüren onlar değil, Sanki halkımızın tüm sağlık, eğitim, yol, su, elektrik v.s. sorunlarını çözmek için çaba gösterdiler. Sanki Anadolu'nun tertemiz evlatlarını gerici, çağdışı, ırkçı fikirlerle şarılendirip silahlandırarak ilerici, yurtsever tüm insanlarımızın üstüne salmadılar. Örnekler saymakla bitmeyecek kadar çok.

VERGİLERİ KİMLER VERİYOR ?

Yeni vergi tasarısına gelince :

Zaten şimdiye kadar DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) nın ve diğer kuruluşların yaptıkları istatistikler bize şunu gösteriyor.

Tüm ücretliler gelir vergisinin % 64 ünü
Sermaye sahipleri % 35 ini
Küçük üreticiler % 1 ini
ödemektedirler. Buna karşılık milli gelir paylaşılmasında ise :

Milli gelirin:
Tüm ücretliler % 31 ini
Sermaye sahipleri % 48 ini
Küçük üreticiler % 21 ini
almaktadırlar.

Halen yürürlükteki sistemde, Ulusal Gelirden üçte bir oranında pay alan ücretliler gelir vergisinin üçte ikisini ödemektedirler. Buna karşılık Ulusal gelirin üçte ikisini aralarında bölüşen ve nüfusun çok az bir bölümünü oluşturan sermaye sahipleri yani patronlar , gelir vergisinin ancak üçtebirini ödemektedirler.

Bugünkü tasarı sermaye çevrelerinin % 35 olan gelir vergisi oranını % 48 e çıkarırmaya yöneliktir. Bu demektir ki emekçilerin ödeyeceği gelir vergisi miktarı biraz azalacaktır. Bu tasarının biz emekçilere dokunan yanı ise, özellikle kıdem tazminatlarının vergilendirilme şekli ve ek gelirlerimizin (varsa eğer) toplanıp tümünün vergilendirilmesidir. Bu ise toplu-sözleşmelerle aldığımız ekonomik hakla-

Vergi devlet hizmetlerinin yurttaşlara götürülebilmesi ve ülkenin kalkınması için belli yatırımların yapılması amacıyla alınır. Yani sağlık, eğitim, ulaşım, kültür v. s. gibi kamu hizmetleri vergi gelirleriyle gerçekleşir. İyi de toplam vergilerin çoğunu emekçi halk öder, buna karşılık devletin hizmet olarak götürdükleri ya devde kulak kalır, ya da patronların ihtiyacına göre gerçekleştirilir. Genellikle bu vergiler bir avuç parababasının esenliği için banka kredisi, teşvik belgesi, vergi iadesi olarak kullanılır. Yani vergiler devlet eliyle Koç-zadelere, Sabancızadelere, Sülimanzadelere, Ezacıbaşı'lara akar. Onların bizi daha çok sömürüp palazlanmaları için kaynak olur.

Vay canına, bu ne iştir, bu ne biçim uygulamadır ? Demek ki vergileri bizden daha elimiz değmeden söküp alan devlet, bunu parababalarına veriyor. Demek ki bu mekanizma bizim lehimize çalışmıyor. Bunu bizim lehimize çevirmek için siyasi anlamda örgütlenip iktidar mücadelesi vermeye kalktın mı hemen karşına Türk Ceza Yasasının 141-142. ve başka maddeleri duvar gibi çıkıyor. Bu faşist maddeler sınıf esasına göre örgütlenmeyi yasaklamış. Ama ne hikmetse, bu yasaların kabul edildiği 1936 yılından bu yana burjuva sınıftan hiçbir kimse kendi sınıflarının partilerini kuruyorlar diye ceza yememiş. Ama emekçi halktan ya na olan kişiler kuruluşlar bu yasadaki ömürlerinin üçbeş katı fazlalıkta cezalarla çarpıtılmışlar.

ÜCRETLER DONDURULAMAZ !

CHP ağırlıklı hükümet, işçi ücretlerinin dondurulmasını ağzında geveleyip duruyor. Bunu neden yapıyor. Çünkü ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik bunalım nedeniyle uluslararası tekelci sermaye tepemizde Azrail gibi dikilmiş. Bizi ülkemizi daha çok dışa bağımlı hale getirmek için tekellerin güçlü örgütü İMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşlar aracılığıyla bazı şartlar dayatıyor. Size istediğiniz krediyi veririm ama şu isteklerimi yerine getirin diyor.

Tekellerin belli başlı istekleri arasında şunlar var:

1-Paranın değerini %30 dan az olmamak üzere düşürün.

2-Yatırımları, özellikle de ağır sanayi yatırımlarını durdurun.

3-Tarım ürünlerinin taban fiyatlarını düşürün.

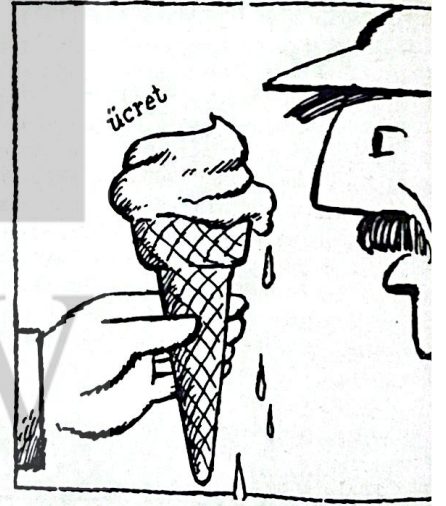
4-Ücretleri dondurun.

Gören de ekonomik bunalımın, devalüasyonun tüm huzursuzlukların sebebi emekçi halk zannedecek. Oysa, tüm değerleri artıran ve ürettiklerinin çoğuna sahip olamayan emekçiler bunların sorumlusu olamaz.

Ülkenizi bu duruma düşürenler, hayat pahalılığını yaratanlar işbirlikçi büyük patronlardır. Toprak ağalarıdır. İşçi ücretlerinin artması hayatı pahalılandırıyor. Yeniler namussuzca yalan söylüyorlar. Küçük devletin resmi organlarından biri olan DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) işçi ücretlerinin artışı hayatı % 15 ten fazla kilemediğini ve işçi ücretlerinin fiyatları devamlı geride kaldığını belirtmiştir. Şu dikkat etmek gerek. Eğer fiyatlar dondurulmak istense, sermaye çevreleri hemen yadı basarlardı. Bu hür teşebbüs özgürlüğüne indirilmek istenen bir darbedir. Ticaret hayatı yok etmek istiyorlar. Bu komünistliktir. İşçilerin başını ezmek lazım."

Şimdi patronların şu çelişkisine bakalım. Ne diyorlar. Malların fiyatı dondurulmaz. Peki, ücret nedir. İşgücünün karşılığı, ücret nedir ? İşçilerin satmak zorunda oldukları tek malları. Malların fiyatı dondurulacaksa, bir mal olan iş gücünün fiyatı dondurulamaz. Yani işçi ücretleri de dondurulamaz.

Artık bu pislikleri işçi sınıfımız, emekçi halkımız görüyor ve değerlendiriyor.

Kapitalist düzenin yükünü tüm hükümetler, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza çektiriyorlar. Bundan kurtuluşun bir yolu olmalı. Bu kurtuluş yolu, başta işçi sınıfımızın, tüm emekçi halkımızın ve işbirlikçi tekellere karşı olan ulusal burjuvazinin yer alacağı ileri demokratik bir düzeni yapmak için ulusal demokratik cephe yoluyla Ulusal demokratik cepheyi hayata geçirmek için ileri !

— YAŞASIN UDC !

— ÜCRETLER DONDURULAMAZ !

— ASGARI ÜCRET VERGİ DİŞİ BIRAKILMALIDIR !

YENİLEŞME

sahibi: GÜLTEN BÜYÜK

yönetim yeri: yeni işçi evleri

deri ve kundura işçilerinin sesi

yazı işl. md. **Mustafa Karakas**

no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKUT!

dizgi: yenileşme

baskı: Maden-İş Basımevi

baskı tarihi: 30/6/1978